

En oumbärlig brefställare för män och kvinnor..

78 G b Br. Brefställare

National Library
of Sweden

Lindström
Brefst.
(1922)
1922

N:o 3.

En outhärlig
Brefställare

för män och kvinnor.

Till ledning för dem, som ej äro vanda vid att skriva bref och därför ej äro fullt säkra på hur de skola uttrycka sig.

Innehåller kärleksbref, afskedsbref och svar därå, friarebref och svar därå, skämtfriarebref, gratulationsbref, skämtbref, som alltid väcka munterhet. Dessutom några trefliga gratulationsversar.

35 tusendet.

Pris 25 öre.

I parti för återförsäljare till billigt pris.

Malmö Visförlag,

Nils Lindström

Rörsjögatan 6. Telefon 2922.

Stora satsen 2 kr., lilla satsen 1 kr., nyaste visor och trefliga böcker erhållas omgående då en af summorna insändas i postanvisning till **Malmö Visförlag, Nils Lindström, Rörsjögatan 6.**

Telefon 2922

KÄRLEKSBREF N:o 1.

Från en herre.

Kära älskade Augusta!

Visserligen har jag muntligen sagt dig så ofta att jag håller af dig. Men jag kan inte säga dig det för ofta och därför fattar jag pennan för att uttrycka mitt hjärtas tankar för dig. Du kan aldrig tro så glad jag är för det jag vunnit ditt hjärta, men min lycka blir först fullständig då jag som din älskade make får trycka dig till min famn. Den dagen skall jag hälsa med jubel. Den dagen då prästen läser sin välsignelse öfver vårt förbund, den dagen skall bli den lyckligaste i mitt lif, och jag vet att du, kära Augusta skall bli en riktigt rar liten gumba som skall älska din man troget och uppriktigt i alla lefnadsöden, i lust och nöd, i lif och död. Och jag skall bli dig en god make som aldrig skall bryta den ed jag svär dig vid altaret. När du läser dessa rader, är min tanke hos dig och där jag tryckt en kyss på brefvet, där vet jag att äfven du skall trycka en kyss. Jag

sänder dig många, många kyssar, min älskade lilla brud.

Din i döden tillgifne.

Johan.

KÄRLEKSBREF N:o 2.

Till en flicka.

Lilla älskade Hilma!

Jag får nu fatta pennan och låta dig veta att jag har hälsan och önskar dig samma goda gåfva. Förutom hälsan är icke lifvet mycket värddt, men då man har den och så en liten vän, som man håller af af hela sitt hjärta, då är lifvet värddt att lefva. Då får lifvet det värde, som skaparen har tänkt sig, då han gaf oss det. Ack ja, min älskade Hilma, hvad jag tycker om dig. Förutan dig vore jag ensam i världen och jag skulle icke kunna älska någon annan kvinna sedan jag lärt att känna dig. Du är mitt ideal och då jag trycker dig mot mitt hjärta, så genombäfvast jag af en helig känsla och denna känslan är kärleken till dig i all sin storhet. Jag öfverdrifver visst icke då jag säger dig det, ty sedan jag lärt känna dig

har jag blifvit en helt annan människa. Jag är lycklig genom dig, du min dyrkade ungdomsbrud.

Skrif snart, min lilla kära fästmö till din älskande och längtande

August.

KÄRLEKSBREF N:o 3.

Till en flicka

Kära Anna!

Jag fattar pennan för att uttrycka mitt hjärtas innersta, så som jag ej kan säga dig muntligen. Jag har så mycket att säga dig då vi äro tillsammans, men när jag nu i ensamheten reflekterar öfver vårt förhållande, så tänker jag att jag kanske ändå inte kan öfvertyga dig om hur högt jag älskar dig och därför vill jag här säga dig att du är det käraste jag har på jorden, att förutan dig vore lifvet en tomhet.

Din kärlek gör mig till den lyckligaste bland dödliga och ingenting i världen kan släcka den kärlekslåga som du upptändt i mitt bröst. För dig vill jag lefva för dig vill jag dö och med dig vill jag dela lifvets

glädje och smärta, min lilla älskade Anna. Du är solen på min lefnads stig, som värmer och lyser på den väg där jag vandrar. Jag längtar efter den stund då jag som din make får trycka dig till mitt hjärta. Då skola vi bli lyckliga med hvarandra, oberoende af världens frestelser och färd. Du har gifvit mig ett mål att sträfva för och det målet, Anna, vet du nog, är att bli älskad af dig och få kyssa dina röda, varma läppar. Många varma hälsningar sänder jag mitt hjärtas ängel.

Din i döden trofaste *Frans.*

N:o 4.

Till en flicka.

Afskedsbref.

I sorgsen sinnessämning fattar jag penan för att säga dig hvad jag har på hjärtat och som jag länge burit på. Jag har kommit till den slutsatsen att vi icke passa för hvarandra och då anser jag det vara lika bra att våra vägar skiljas så väl först som sist. Jag anser att du aldrig blir nöjd med den lott jag kan bjuda dig, och att se dig gå missnöjd alltid, skulle ju förgifta mitt eget

lif. Därför är det kanske bäst att du skaffar dig en annan vän, som har bättre framtidsutsikter än jag och som du kan bli nöjd med. Jag har alltid hållit mycket af dig och det skall smärta mig högt att ej få kalla dig min för alltid. Jag skall sent glömma dig, men genom arbete och sträfvan skall jag kanske i någon mån trösta mig. Jag ber dig att icke tänka något illa om mig, ty om jag kunnat göra dig lycklig, så skulle det vara min största önskan. Men då jag tydligt ser att detta icke låter sig göra, så skiljas vi åt som goda vänner och om våra vägar råkas mera i detta lifvet, så var säker på att jag alltid skall bemöta dig med den aktning som jag är skyldig dig som kvinna och som en vän, som jag aldrig skall glömma. Farväl med dig och glöm den som gärna skulle burit dig i sina armar genom lifvet, men som ej ödet vill förutna en sådan lott. Om du har något minne af mig, så beder jag dig gömma det som en åminnelse af mig och måtte du få bli så lycklig här i lifvet, som du förtjäna och icke harmas på mig som fullt förstår hvad jag försakat i dig, då jag beslutat taga ett sådant steg.

Med innerlig högaktning

Johan!

N:o 5

Svar på N:o 4.

Bäste Johan.

Jag har med smärta läst ditt bref och många äro de tårar jag fält för detsamma, men då du inte bryr dig om mig, så har jag ju inte annat att göra än finna mig i det oundvikliga. Du har nog missförstått mig, om du tror att jag icke skulle vara nöjd med den lott du kunde erbjuda mig. Ja, min bäste Johan, där du var, där skulle alltid jag trifvas och sviker du mig, så blir jag rent olycklig. Jag har aldrig älskat någon annan man än dig, och om det så kom en grefve, så kunde mitt hjärta aldrig glömma dig, som är i mina tankar alltid. Har du funnit någon annan som du tycker bättre om eller hvarför gör du så? Jag vet då att ingen i hela världen kan älska dig mera uppriktigt än jag. Jag som alltid har glädt mig åt att få ett hem tillsammans med dig och få ha dig för mig själf. Skulle den drömmen blifva slut, så tror jag att ingenting i världen kan glädja mig mer. Och kan du sluta så med mig, så har du aldrig älskat mig uppriktigt, Johan, och jag som har

skänkt dig hela mitt hjärta. Johan, Johan! det är väl inte din mening? Du vill väl bara pröfva mig. Kom till din Anna och säg att det inte är sanning hvad du har skrivit.

Din olyckliga *Anna*.

N:o 5.

Ett annat svar på N:o 4.

Jag har emottagit ditt bref Johan och ser däri att du vill bryta vårt förhållande, men om du tror att du har skäl därtill, så tror du fel, ty visserligen är jag icke så fasligt beskedlig, som du tycker att alla fruntimmer ska' vara, men nog anser jag mig nog skicklig till att laga din mat och stoppa dina strumpor, utan att till och med bli missmodig. Nej du har ett annat skäl min gosse och därför så är det bäst att våra vägar skiljas så väl först som sist. Nu kan du slå dig ut för en annan flicka, och när du så blir led på henne, så har du ju alltid till hands att ni inte passa för hvarandra. Kan du få någon bättre än mig, så missunnar jag dig vist icke din lycka, det finns väl någon som håller till godo med mig också. I annat fall får det gå ändå och jag sörjer mig icke

ihjäl för en karls skull. Därför återgifver jag dig ditt ord, som jag förstår att du gärna vill ha tillbaka och det dröjer väl inte länge förr än jag får se dig tillsammans med en annan flicka, och jag kan nästan tänka mig hvem det är, som du tänker göra den äran. Farväl med dig Johan och glöm Maria, som du var rädd inte skulle passa upp dig bra nog.

Maria.

KÄRLEKSBRUF N:o 6.

Till en herre.

Ömt älskade vän!

Tack skall du ha för ditt senaste bref, min käre Nisse. Du kan aldrig tro hur glad jag blir, då jag erhåller en rad från dig. Tack äfven för vykorten. Jag trodde aldrig att jag skulle kunna älska en man så högt som jag älskar dig, men nu har jag fått erfara hvad verklig kärlek är och hur lycklig man är, då man har en vän, som man riktigt håller af. Sist vi träffades tog du för många kyssar, du stygge raring, men jag förlåter dig så gärna. När vi åter träffas skall du å så många du vill ha så kan du väl ej be-

gära mer. Jag är så glad när jag tänker på hur vi ska bli lyckliga, då vi bli gifta och få ett eget hem, som vi båda ska' göra så treffligt som möjligt. Och jag skall ha maten färdig då du kommer hem till middag, och så ger jag dig en kyss i välkomst, och då får jag en kyss som tack för maten. Så går du, och så leds jag och längtar efter dig hela eftermiddagen, men blir åter glad då du kommer hem. Ack vad vi ska' bli lyckliga, du min dyre, käre älskade vän. Du kan aldrig tro hur jag längtar efter dig.

Din i döden trofasta

Elsa.

KÄRLEKSBREF N:o 7.

Till en herre.

Min egen älskade Gustaf!

Jag fattar härmed pennan och försöker uttrycka hvad mitt hjärta känner för dig, du som skall bli min make och som jag skall älska så länge mitt hjärta slår. Du skall ha tack för ditt senaste bref, som gjorde mig så glad, ty däri ser jag att du verkligen älskar mig och ingen annan, hvilket du äfven

sagt mig så många gånger muntligen, och som du alltid beseglade med en kyss. En kyss, ja många tusen kyssar har du tagit och jag har så gärna låtit dig taga dem, ty då jag hvilar i din famn tycker jag mig vara i himmelen, ty skönare kan det väl icke kännas att vara där, det tror åtminstone inte jag.

Ända sedan du sade till mig om jag ville bli din lilla vän har jag varit så gränslöst lycklig och jag skulle aldrig kunna älska någon annan man än dig, om så han vore miljonär. Jag vill dela sorgen och smärtan med dig, ja till och med fattigdom ty ingen blir riktigt fattig som älskar och älskas tillbaka af en sann och trofast vän. Härmed slutar jag mitt bref för denna gång och ber dig min älskade vän att du skrifer, ty jag blir så glad hvarje gång brefbäraren kommer med bref och jag känner igen din stil på kuvertet. Många, många kyssar sänder dig din trogna älskade

Elin.

KÄRLEKSBREF N:o 8.

Till en herre.

Käre, älskade Adolf!

Tack för senast och tack för ditt senaste bref. Du skrifer däri att du håller

mycket af mig, och du kan vara förvissad att äfven jag håller af dig. Du är i mina tankar om dagen och i mina drömmar om natten och alltid framstår du så manlig och ståtlig och så snäll och rar. Jag längtar efter dig alltid och du kan alldrig tro hur glad jag är, då jag vet att du skall komma. Jag somnar icke någon kväll, utan att tänka på dig och då jag vaknar är du redan i mina tankar. Jå det är så roligt att hafva en vän, som är trogen och som man kan lita på och då jag blir din fru och du blir min man skola vi blifva så lyckliga, så ingen i hela världen kan bli lyckligare. Då jag tänker på den första gången vi sågo hvarandra och du följde mig hem och du då ville ha en kyss och jag ej ville ge dig någon och du tog en likväl, du stygging. Nu kan jag icke neka dig, nu tycker jag mig vara i himmelen då jag hvilat i din famn och du tager ut dina rättigheter! Skrif så fort, min käraste vän, som möjligt, ty jag längtar så mycket efter bref

Din egen *Elida*

KÄRLEKSBREF N:o 9.

Till en herre.

Käre älskade vän!

Jag skall skrifva och gräla på dig för

du är så sen till att skriva. Och du vet hur jag längtar efter dina bref och sedan läser jag dem många gånger. Hvad skall jag göra vid dig för du är så trög till att skriva? Jag kan icke finna upp något medel och kanske det inte hjälper hvad jag gör. Men nu har jag föresatt mig, att förr än du skriver, förr skall du inte få en rad ifrån mig, din stygging. Du ser där att jag funnit ett medel till hvad gagn det kan vara. Jag vill så gärna träffa dig också, ty jag har så mycket att säga dig som ligger mig om hjärtat. Man kan ju icke uttrycka sig så i bref, som man kan muntligen eller utbyta sådana förtroligheter som då jag sitter på ditt knä och har armarna om halsen på dig. Käre, käre vän, låt mig nu inte vänta förgäfves, beder din ömt tillgifvna.

Ester.

FRIAREBREF N:o 10

Från en herre.

Ärade fröken Hilma Andersson.

Jag har länge ämnat säga eder något som ligger mig mycket om hjärtat och som

mitt eget hjärta förestafvar. Som Ni kanske märkt har jag alltid framhållit Eder framför andra flickor, men kanske Ni icke lagt märke till det, då Ni ju har så många beundrare för Edra älskvärda egenskapers skull. Nu vill jag på allvar fråga eder om Ni vill bli min vän, om Ni vill bli min egen flicka för alltid. Jag har länge älskat Eder och jag blir den lyckligaste på jorden ifall Ni kan bevilja min bön. Tro icke att det är skämt, utan det är rena allvar och tag det för all del icke upp som skämt, ty då gör Ni mig orätt. Jag föreställer mig att lifvet vid Er sida skall bli ett himmelrike på jorden, om Ni kan älska mig som jag älskar Eder.

Betänk Eder väl innan Ni svarar och ransakar Edert hjärta, om Ni kan skänka mig det odeladt. Jag har redan förlorat mitt till Eder. Jag väntar edert ärliga svar och att det skall bli som Edert hjärta bjuder, därom är jag förvissad.

Med innerlig högaktning N. N.

KÄRLEKSBREF N:o 11.

Svar på N:o 10

Från en flicka.

Jag har läst Edert bref och till min öfverraskning tagit del af hvad Ni begär af

mig. Då Ni förutsätter ett jakande svar, kan jag föreställa mig att Ni äfven vet hur allt står till med mig. Första gång jag såg Eder förstod jag att ni var en karaktärfast man och Ni märkte nog att jag fick ett visst intresse för Eder, som jag nu kan förstå att jag har illa dolt. Om Ni verkligen älskar mig och anser er kunna dragas med mig genom lifvet, så vill jag gärna skänka Eder mitt uppriktiga ja, då jag ej kan göra mig till och säga motsatsen, hvilket ju icke skulle vara rätt. Jag har väl som andra fel och brister men jag skall väl kunna göra mitt bästa, så att Ni inte blir alltför missnöjd med mig. Ni får emellertid taga mig som jag är, och kan Ni lyckas göra mig bättre, så skall jag gärna rätta mig efter Eder, så mycket som i min förmåga står. Men kanske Ni ångrar ert val, då ni närmare tänker efter. Därför bör Ni begrunda riktigt innan Ni tager mitt svar för allvar. Att mitt är förestafvadt af uppriktiga känslor för eder, därom kan Ni vara öfvertygad.

Eder tillgifna vän

Hilma.

KÄRLEKSBREF N:o 12.

Ett annat svar på N:o 10.

Från en flicka.

Jag har tagit del af Edert brefs kärleksfulla innehåll, men som jag, uppriktigt sagt icke hyser de känslor för Eder som jag anser nödvändiga för att tillmötesgå Edra önsknningar, så får jag härmed säga att det är mig omöjligt att svara såsom Ni kanske helst skulle önska. Tro icke att jag förnekar Eder den högaktning, som Ni ärligen är värd, men därifrån och till kärlek är ett långt steg. Jag tycker det är tråkigt att Ni har missförstått mitt möjliga intresse för Eder, men det går ju lätt att taga fel och har Ni icke det ringaste fallit i min högaktning för det, utan tvärtom. Jag kan ju genom Edert bref förstå hvilken hedersplats Ni skulle vilja tilldela mig, som jag dock anser mig icke fullt värdig till. Ni finner nog någon annan flicka, som bättre förstår att värdera Eder godhet och att Ni icke tager Eder för hårdt af mitt svar, beder jag vänligast.

Eder alltid tillgifna

Ida A.

FRIAREBREF N:o 13.

Från en flicka.

Jag vet ju att det passar sig icke att en flicka friar, men jag står inte ut längre med att tysta mitt hjärtas våldsamma känslor. Då Ni icke tycks ha en aning om att jag fattats af en brinnande kärlek till Eder så blir Ni kanhända öfverraskad öfver detta bref, som tycks vara så orimligt. Jag föredrar dock att utsätta mig för er vrede och förakt i stället för att begrafva min kärlek till Eder i bröstet på mig. På så sätt får Ni ju aldrig någon aning om att Ni har förtjusat ett ungt kvinnohjärta, som numera klappar blott för Eder. Då Ni nu vet hur det står till med mig, är Ni väl inte hjärtlös nog att göra narr åt mig, utan ge mig ett uppriktigt svar om Ni vill höra på min bön. Kan ni icke älska mig, så var så snäll säg rent ifrån, så jag inte går och invaggar mig i ljuftva förhoppningar som aldrig kunna bli verklighet. Om snart svar beder Eder uppriktigt älskande

Selma.

KÄRLEKSBREF N:o 14.

Från en flicka.

På skämt.

Min ömt älskade hjärtesnopp. Jag älskar dig som doftande kaffe din murvel och ingen annan vill jag ha till toffelhjälte än dig. Du är som en smörgås med pålägg, du retar aptiten och du är så söt som en karamell med cayennepeppar i. Din mun som är dödad till kyssar, är så intagande som ett fat rödgröt, din näsa är som en vedyxa och dina ögon äro som deserttallrikar med fagra blommor på, för att icke tala om ditt förtjusande hår, som är lockigt som en piasavakvast. Jag hade så när glömt dina vackra öron, som hvar för sig påminna mig om mors gamla flugsmällare. Ack ja, du är förtjusande Jerker med din fjunbeklädda öfverläpp och dina däjeliga inåtvända knäskålar. Du är ett ideal af man och jag har svurit vid mina femton liktorner och mina löständer att du skall bli min för tid och evighet, amen.

P. S.

Då jag hade skickat brevet åstad, kom jag att tänka på att det var till fel person

jag hade adresserat det, hvarför jag ber dig att icke taga dig för nära hvad jag skrivit. Din sanna väninna

Kalopsia Kåldolma.

KÄRLEKSREF N:o 15.

Skämtfriarebref från en flicka.

Käre älskade knallefektus. Jag älskar dig med den varma tjäderlekens glöd, som är så het så där kan värmas prässjärn vid den, så ren som en nyskalad pantoffla och så skär som den skörredaste filbunk. Från första gång jag såg ditt ljufveliga apansikte gjorde du ett intryck på mig, som jag får men af i alla mina lifsdagar. Jag har försökt att lägga Hjärnes plåster och Spansk Flug på det träffade stället, men intet har ännu kunnat läka tjäderlekens hjärtesår. Jag ser din bild öfverallt, i möddingen återspeglar den sig mot mig, i kaffesumpen ser jag den och då jag tittar upp i skorstenen, ser jag ditt leende ansikte som kärleksfullt nickar mot mig. Ja, jag håller dig så kär, som sylta och rödbetor och stekt torsk och potatisgröt och grönkål och benfri anjovis. Vill du bönhöra mig, så skall du aldrig i ditt lif komma att ångra gärningen, utan

du skall med glädje gå döden till mötes då du lefvat tillhopa med mig i fjorton dagar. Jag skall älska dig så håret skall resa sig på hufvudet på dig, och min kärlek skall göra dig så lycklig, så du skall gråta glädjetårar, så du skall kunna dränka en hel stad i dem. Besvara min ömma låga beder dig din kärleksrasande.

Markatta.

KÄRLEKSBREF N:o 16

Skämtfriarebref från en herre!

Min älskade lilla sockersvans. Jag flyger till dig på kärlekens vingar och frågar dig om du vill bli min tryneslickare, om jag får älska dig så du blir både blå och grön. Jag skall slå tänderna in på så många andra få som vågar med sina ko-brillor förolämpa dina förtjusande behag. Jag känner hur mitt hjärta, slår som den värsta ånghammare, och om du inte kommer och känner dess slag, så bultar han itu hela min lekamen och du skall väl inte vilja se mig krossad till döds för din skull. Jag älskar dig med en sådan förtärande glöd, så du kan inte begripa hur jag längtar efter

att få dig i mina klor. Jag blir rasande då jag tänker på att det finns andra kariat till, som kunde falla på den dumna idén att älska dig och hade jag dem alla här, så tror jag jag bjöd toddy på dem allihop. Kom till mitt bröst, min sockernos, så skall jag omfamna dig, så du skall bli smal som en stoppenål och ögonen skola trilla ut af hufvudet på dig.

Din kärleksgalne *Rabies Caninius*.

P. S.

Där sitter en kyss precis där Caninius slutar

D. S.

KÄRLEKSBREF N:o 17.

Skämtbref från en herre till en flicka.

Min dyra älskade grytbjörn. Jag känner att jag får öppna mitt hjärtas slussar på vid gafvel, för att låta dig förstå hvilken dåre jag är, som kan älska dig lika mycket som jag älskar risgrynsvälling, för af det slaget kan jag förtära hektolitersvis. Mitt blod är så hett som toddyvatten och min kärlek är så stark som dansk senap och mitt hjärta är så hårdt som stål

och ingen annan än du kan smälta det, så det blir flytande som varm tjära. När jag ser dina runda kinder, som liknar fastlagsbullar och dina små förtjusande och plirande ögon, samt dina utomordentligt stora händer och fötter, då är det som om kärleken till dig skulle göra mig vansinnig. Första gången jag såg dig intogs jag af en olycksbådande kärlek till dig, som håller på att urarta till fullt dilerium. Därför får du icke leka med mina skenheligaste känslor, utan vara trogen som en sugga och inte slå rumpan i knorr för hvarje vacker karl du möter. Hoppas du har förstått min mening, så att jag inte för din skull behöfver begå själfmord eller på annat sätt förstöra min helsa, som jag håller mer af än allting annat i världen.

Din i döden ömt älskande

Jämmerdal.

N:o 18.

Från en herre.

Gratulation på en flickas födelsedag.

Förtrollande Augusta!

I dag är det din födelsedag, och ingenting i världen kan förmå mig att för-

summa att gratulera dig. Du står nu i ungdomens fulla vår och dina beundrars antal växer med hvarje dag som går, för det du är så rar och den snällaste flicka som fins på 10 mils omkrets. Jag vet en som går och suckar för dig i smyg och som skulle bli så glad som en speleman, om du ville titta lite mindre vänligt på andra, som kanske inte förstå att sätta sådant värde på dig som han. Du vet inte hur lycklig du kunde göra honom, som det inte fins mer än en flicka till i hela världen för och denna enda flicka har gjort ett sådant intryck på hans hjärta, så han kan inte utplåna det igen. Det är denne som i dag på det hjärtligaste gratulerar dig och som önskar dig allt vad skönt som fins på jorden nu då du ingår i ditt —de år. Måtte goda änglar vaka öfver dig, så att intet ondt må dig vederfaras och måtte du få upplefva många sådana härliga födelsedagar som i dag, det tillönskar dig din sanne och uppriktige vän.

Erik.

N:o 19.

Ett annat bref på en flickas födelsedag.
Från en herre.

På din födelsedag vill jag ägna dig några enkla rader, min lilla vän, och önska dig all den lycka och glädje, som du är värd att erfara. Det är redan en skön njutning att fylla år med hälsans rosor på kinderna och få njuta af det sköna lifvet i all dess härlighet. Du står nu i din ungdoms fulla sommar och måtte därför ditt lifs sol icke undanskymmas af moln, åtminstone inte beständigt. Att någon gång det mörknar en smula få vi icke klaga öfver, ty ett lif i idel solsken skulle för mycket skämma ut oss och göra oss alldeles främmande för lifvets skuggsidor, som vi böra veta att det finnas. Annars blef allt en sådan öfverraskning, när någon skugga kom, så människan blef alldeles öfvergifven. Och jag tror nog, lilla Signe, att du har det sinnets jämnmod som låter dig bära din första lilla motgång, utan att bli alldeles förtviflad. Men jag önskar dig uppriktigt på din födelsedag, så många vackra solskensdagar som ett ett lif kan begära

och måtte du upplefva många, många födelsedagar och glädja din omgifning med ditt friska, goda humör. Jag förblifver din alltid tillgifne

Hans

N:o 20.

Gratulation på en herres födelsedag
från en flicka.

Bäste Johan!

I dag fyller du år och därför får du mina hjärtligaste lyckönskningar på födelsedagen. Hvad jag särskildt skall önska dig vet jag icke precis, men ett vet jag, som jag vill af hjärtat tillägna dig en trogen vän i lifvet, en vän som du kan lita på, en vän som rätt förstår att uppskatta dig och som är fullt uppriktig mot dig. Kanske du har funnit en sådan och då vill jag lyckönska dig af hjärtat till ditt val. Men har du icke detta så välj ut en som du anser dig kunna lita på, som icke endast smickrar dig, ty sådana vänner äro ej de rätta, utan en som icke döljer sanningen för dig och som kan-

ske icke vid alla tillfällen är af samma mening som du, Den som jag tror vore min vän och som håller med på allt hvad jag säger, har icke stort intresse af min personlighet och en sådan vän kan man lämna alldeles ur räkningen, ty då det riktigt kniper, så sviker en sådan. På din födelsedag ägnar jag dig dessa rader af uppriktigt hjärta och blir jag din alltid tillgifna

Anna.

N:o 21.

Gratulation till en herre.

Min innerligaste och hjärtligaste lyckönskan i anledning af dagens betydelse, bäste Karl. Jag vet att du har många vänner, som lyskönska dig, så kanske du ej fäster vikt vid min lilla gratulation, som dock kommer från uppriktigaste hjärta. Men kan det ha någon inverkan på ditt framtida väl och ve om en verklig sann uppriktig vän med innerligt deltagande följer dig i tankarne, då kan du vara säker på att alla stöttestenar skulle undanskaffas på din väg.

En sann vän uppskattas många gånger icke förrän hon får visa prof på sina allt igenom uppriktiga känslor, men då kanske, när eftertanken kommer, skall det komma till klarhet hvad verklig trohet och vänskap är. "I nöden pröfvas vännen". Detta ord-språk är sannt, ty just då, när möjlig hjälp behöfs till det ena eller det andra i något trångmål, då kanske sviker den vänskap, som varit på ytan. Då vända vännerna ryggen och endast rycka på axlarna och tycka att det inte är roligt mera. En sådan vänskapskrets vill jag inte önska dig, utan sanna, förtroendegifvande vänner som ej draga sig tillbaka i nödens stund. Och kan jag få vara och räknas till en sådan krets, så känns det godt för mitt hjärta.

Din tillgifna

Elsa.

N:o 22.

Skämtbref till en flicka på födelsedagen.

Nu, då du fyller år, huru många gör ju det samma, att det är några tjog kan jag naturligtvis uträkna, så är det ju ej ur

vägen att jag gratulerar dig och önskar dig ett dussin beundrare mer än du har. Ty att titta på dig och inte bli förtjust, har nog ingen man vågat försöka, och du skulle nog i så fall också straffat honom efter förtjänst. Du har många krossande hjärtan på ditt samvete, för att ej tala om alla dem som gått och dränkt, skjutit, hängt eller druckit sig fulla af punsch m. m. för din skull. Men du har intet hjärta, har du nåt, så sitter det inte på rätta stället och har i så fall ingen lyckats upptäcka dess plats, som du naturligtvis hjärtlöst döljer, bara för att du skall reta unge män till att söka. Jag har mina funderingar i den vägen och har slutligen kommit till det resultat, att du möjligen sitter på det, och gör du det så res dig upp så fort du kan, ty annars krossar du det själf och ingen annan får ha det höga nöjet. Nu har jag gifvi dig ett godt råd på din födelsedag och om du rättar och packer dig därefter, så blir du lycklig i alla dina dagar, Amen.

Din *Polykarpus* som du ändå inte rår med.

N:o 23.

Skämtbref till en flicka på födelsedagen.

Det är i dag du fyller år, Amalia, och därför kan jag inte med godt samvete låta ett sådant tillfälle gå mig ur händerna utan att säga dig några deltagande ord. Jag vet ju att du värderar mig och mitt omdöme högre än någon annan människas på jorden, och det fins bara ett hinder för att bli din ledsagare genom livets irrgångar och det är den att jag inte på villkor vill ha dig. Hur du än slår dina krokare så lyckas du aldrig fånga nå'n man, det kan du putsa dina löständer på, och allra minst mig, mig som kan få hvilken skönhet jag vill ha bara jag sträcker ut handen. Så jag skall säga dig på förhand att här anstränger du dig förgäfvets. Slå dina krokare på andra håll, kanske fins det någon annan dummer-Jöns, som du kan fånga, och jag vill ömka den som råkar i dina klor. Har han aldrig haft erfarenhet af kvinnornas underbara makt, så får han, och du släpper nog honom inte igen. Men kanske du kan ändra dig till det bästa och då kanske du ändå inte blir så oäfvnen, ty du ser ju inte värre ut än att

man godt och väl skall kunna kyssa dig utan att klögs. När jag tänker efter, så är du rätt förtjusande, när du sätter den sidan till, och man kan få gallfeber när man tittar på dig, men ser du, det är därför jag tycker du är så rysligt rälig.

Har den äran, min söta Amalia.

von Knyck.

N:o 24

Skämtbref från en flicka till en herre på
födelsedagen.

Då du fått den höga äran att ingå i ditt 29:de år, så vill jag härmed lägga dig några viktiga ord och fömaningar på hjärtat.

För det första får jag lyckönska dig till alla dina fästmör, som du gör den äran att kurtisera, då din tid tillåter det och för det andra vill jag beklaga sorgen för de många korgar, som du sett dig nödsakad taga emot. Att det är många har jag mig väl bekant, och jag bara beklagar att inte jag fått den äran att lägga en till det säkerligen stora antalet. Att du aldrig kommit på den idén att bli förtjust i mig, tyc-

ker jag är lite betynnerligt, ty jag liknar ju folk i allmänhet och bara ett fruntimmer visar sig för dig, så blir du strax eldfängd. Kom du min lille vän och anmäl dig, så kanske du får ett vänligare mottagande än du anar. Ja, det skulle kunna hända att jag blir förtjust i dig, ty att du är farlig är mig för väl bekant. Och om du skulle få en korg, så var det väl ingen fara iheller då du ju är vand vid dylika öfverraskningar. Lycka till på födelsedagen önskar din vänliga.

Karnalja.

N:o 25.

Skämtbref från en flicka till en herre på födelsedagen.

Prosit Gustaf! Jag tror du nös. Har du sett en gammal käring dansa tantelin i gröna gummigaloscher eller har du sett en sjuttioårigsugbe bli komfirmerad i hög hatt och stora träskostöflar. Nej allt detta många har du inte sett och iheller inte en källing hålla föredrag om socialismen eller hört en kalf sjunga kväsarvalsen. Jag tror inte en gång att du har sett en höna med fyra ben eller en kackerlacka gått på skridskor och långt

mindre har du hört en gris spela munharmonika eller hört en byracka blåsa "Du gamla, du fria" på flöjt. Allt detta har du inte sett. Hvad har du då egentligen sett Gustaf? Du är ju inte blind iheller och har ett godt hufvud och ser lagom dum ut. Du är ju inte precis vacker, men de som säga att du är ful, bara förtala dig, ty du liknar folk i allmänhet. Jag tror inte iheller att du går och inbillar dig att alla flickor äro kära i dig, ty då har du verkligen fel, Gustaf. Men det fins allt vissa sådana som skull vilja gifta sig med dig och som alla ge dig varma blickar. Tjenis på dig, *Gustafva Zantippa*.

FÖDELSEDAGAR.

Må lyckan följa dig i spåren
Och strö sitt guldstoff uti håren!
Må änglar vaka vid din sida
Och lära dig att tåliga bida.

2

Må du i ungdomstiden drömma
Så ljufva drömmar, men ej glömma
Att ungdomstiden är så kort
Och flyr för alltid från dig bort.

3.

Jag skall dig här en sak förtälja:
När du bland vännerna skall välja,

Så välj då en som trogen är
Och håller dig af hjärtat kär.

4.

Ack skönt är lifvet uti ungdomsdagar,
Då unga sinnet allt behagar.
Blif ung så länge du förmår!
Göm minnet ifrån lifvets vår!

5.

Låt icke dig förvilla.
Var glad, men lugn och stilla.
Låt ungdomsglädjen bryta ut
Och af ditt lif så sakta njut.

6.

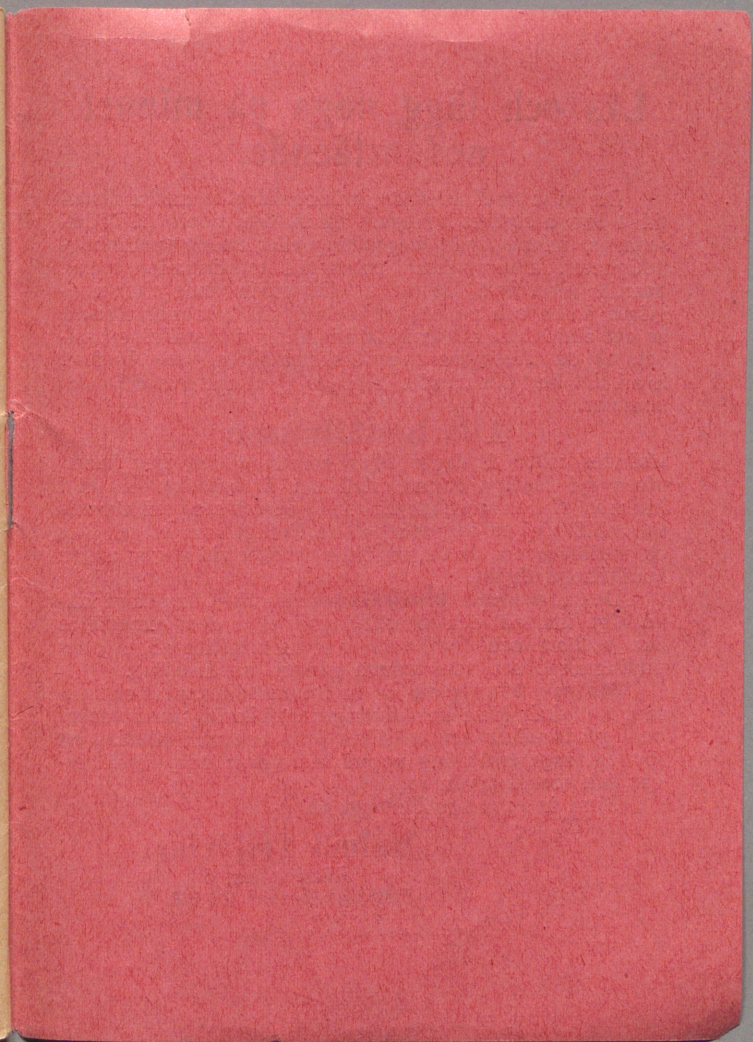
När du på födslodagen tänker
På vännerna och därvid skänker
En viss din tanke, ditt behag,
Ack, lilla du, låt det bli jag.

7.

Jag skulle blommor vilja ge dig,
Och blomstersmyckad ständigt se dig,
Men vägen emellan oss är lång,
Dock träffas vi väl någon gång,

8.

Förgäfves jag bland vänner ser
Om någon fins som är mig trogen
Och när så du emot mig ler
Det kännes som en doft från skogen.

Läs och lägg noga på minnet nedanstående.

Då ni i bref beställer brölloppstal eller andra fästtal till 1 krona stycket, telegram till 50 öre, poem till födelsedagar, namnsdagar, begrafning eller andra familjehögtidligheter, albumsversar, poem till komfirmation m. m. hvartill priset är 5 öre raden, eller glada visor efter uppgifvet ämne och på begärd melodi, till 2 kronor stycket, är det alltid bäst att insända frimärken i beställningsbrevet, ty då inbesparas postförskotsafgiften, och brevet, hvori det beställda sändes behöver ej utvisa hvarifrån det kommer.

Alla beställningar

afsändes alltid 2 dagar efter emottagandet, men kunna äfven bli färdiga fortare, ifall det är brådska. Är ni i Malmö, så kan bestäldt tal eller poem fås på en timmes tid. Glöm ej att ingenting är så trefligt som ett tal eller ett trefligt poem då någon fyller år eller vid någon annan familjehögtidlighet.

Dessa, **Malmö Visförlags** annonser, kunna ni fullkomligt lita på och beställningar efter dem expedieras lika redbart och fort, som om ni beställer något efter tidningsannonser, som många gånger äro humbug.

Malmö Visförlag är en framtidsaffär, som så småningom skall förse hela Sveriges befolkning med vackra och glada visor och desslikes sätta enhvar i tillfälle, att för en ringa ersättning uppträda å fäster och tillställningar och roa sina vänner.

Sänd in edra beställningar till

Malmö Visförlag,

Rörsjögatan 6.

Rikstelefon 2922.